Page Mission Clear □□□□

pretitle

อา~ นี่สินะคะที่เขาว่ากันว่าฟ้าหลังฝนสดใสเสมอ

สวัสดีค่ะ หลายคนอาจจะคุ้นหน้าคุ้นตาฉันมาบ้างจากภารกิจลับอื่นๆ ก่อนหน้านี้ แต่เพื่อมารยาทอันดีงามเอาเป็นว่าฉันขอแนะนำตัวอย่างเป็นทางการอีกครั้งก็แล้วกันนะคะ

ชื่อของฉันคือ 'เอมม่า โฮเดการ์ด' เป็นสมาชิกคนล่าสุดของสมาพันธ์ตัวเอ็กซ์ (หนึ่งในหน่วยงานลับของกรมตำรวจ) สังกัดหน่วยไอที ทำงานให้กับสมาพันธ์มาเกือบปีแล้ว ขอฝากเนื้อฝากตัวกับทุกคนด้วยนะค้า~

สามเดือนก่อน...กับการถูก 'เจ้านาย' ส่งตัวไปช่วยงานสีเทาที่เกาะส่วนตัวของ 'คุณไพลอท'* (แฮกเกอร์มือฉมังที่เบื้องหน้าเป็นเพียงผู้เชี่ยวชาญด้านไอที ส่วนเบื้องหลังคือรับจ้างฟอกเงินจากทั่วทุกมุมโลก) ไม่ต่างอะไรกับส่งฉันไปติดคุก หน้าที่หลักของฉันตอนอยู่ที่นั่นคือต้องคอยสแตนด์บายอยู่หน้าจอและคีย์รหัสแฮกเงินในระบบออกมาตามคำสั่งของคุณไพลอท ที่นอนของฉันคือโซฟาไม่ก็เก้าอี้ทำงาน เป็นเหตุให้ฉันกลับมาในสภาพซากศพเดินได้**

* ไพลอท เป็นตัวละครสำคัญในเรื่อง 'Club's Casino หลุมพรางร้ายกักขังหัวใจให้จำนน'

** ติดตามเรื่องราวช่วงที่เอมม่าถูกส่งตัวไปช่วยงานไพลอทที่เกาะส่วนตัวได้ใน 'Fin(nale) Mission ฟินสุดใจ... ยัยสุดที่ร้าย VS นายสุดที่รัก'

สารร่างที่แลดูโหยหาความรักความเมตตา ทำให้เจ้านายกลั้นใจยอมเซ็นอนุมัติวันลาพักร้อนให้ฉันเป็นเวลาหนึ่งอาทิตย์ พร้อมกับแพ็กเกจโฮเต็ลสปาสุดหรูใจกลางกรุงเทพมหานครเพื่อตอบแทนความทุกข์ทรมานที่ฉันต้องเผชิญมาตลอดสามเดือนเป็นกรณีพิเศษ

♫ ฝันไปรึเปล่า นี่ฉันไม่ได้ฝันไปใช่มั้ยยย ♫

การได้มานอนโง่ๆ ชมวิวอยู่ในอ่างน้ำวนจากุซซี่ มองดูไอน้ำที่ลอยคลุ้งอยู่ในห้องน้ำไปเรื่อยเปื่อย พร้อมกับสูดกลิ่นน้ำมันหอมระเหยจากกลีบกุหลาบผสมดอกลาเวนเดอร์ และคิดว่าเย็นนี้จะกินอะไรดีโดยไม่มีเรื่องงานที่สมาพันธ์มากวนใจมันช่างวิเศษเหลือเกิน

ถ้าเจ้านายจะยอมอนุมัติวันลาพักเพิ่มเป็นสองอาทิตย์ก็คงจะดี แต่ก็อย่างที่รู้กันนะคะว่าสมาพันธ์ตัวเอ็กซ์ทำงานกันแบบไม่มีวันหยุดพัก เพราะฉะนั้นฉันจะต้องตักตวงช่วงเวลาแห่งความสุขนี้เอาไว้ให้ได้มากที่สุด...

ว่าแล้วก็หยิบเมนูมาดูหน่อยดีกว่า

วาบ~

"..."

ระหว่างคอร์ส A ชุดสเต๊กฟัวกราส์ราดซอสเชอรี่ ซุปหัวหอม สลัดจานโต ตบท้ายด้วยไอศกรีมวานิลลาราดด้วยซอสสตรอเบอรี่...

"..."

กับคอร์ส B ชุดสเต๊กหอยเชลล์ฮอกไกโดราดซอสเห็ดทรัฟเฟิล ซุปปลาเทราต์ สลัดไข่ปลาคาเวียร์ ตบท้ายด้วยราสเบอรี่แพนนาคอตต้า...

วาบ~

"!!!"

ด้วยความที่ถูกฝึกให้มีประสาทสัมผัสที่ไวกว่าคนปกติทั่วไป การแจ้งเตือนที่เกิดขึ้นบนหน้าจอโทรศัพท์ที่วางอยู่บนเคาน์เตอร์ด้านหลังจึงไม่อาจรอดพ้นจากการรับรู้ของฉันไปได้ ถึงแม้ว่าฉันจะตั้งปิดเสียงปิดสั่นเอาไว้ก็ตาม

แล้วสวรรค์ตรงหน้าก็ถล่มลงมาในวินาทีที่ฉันคว้าโทรศัพท์มาปลดล็อกหน้าจอ...

Page Mission Clear □□□□

'ประกาศด่วนพิเศษจากสมาพันธ์ตัวเอ็กซ์

เรื่อง : คำสั่งเรียกสมาชิกให้มารายงานตัวด่วน

สืบเนื่องจากกรมตำรวจมีความประสงค์ที่จะสอบถามความพึงพอใจและความคิดเห็นจากสมาชิกเพื่อนำไปปรับปรุงและพัฒนาองค์กรของเราให้ดียิ่งขึ้น จึงมีคำสั่งให้ 'ทีมตรวจสอบพิเศษ' เดินทางมายังสมาพันธ์เพื่อทำการสัมภาษณ์สมาชิกแบบรายบุคคลให้เสร็จสิ้นภายในวันนี้

และเนื่องจากเป็นการเดินทางมาขอสัมภาษณ์โดยไม่มีการแจ้งให้ทราบล่วงหน้า จึงขอให้สมาชิกทั้งหมดมารายงานตัวพร้อมกันที่ห้องประชุมภายใน 15 นาที นับตั้งแต่ประกาศฉบับนี้ถูกส่งไปยังอุปกรณ์สื่อสารใดๆ ของท่าน

หมายเหตุ : หากมีข้อสงสัยใดๆ เพิ่มเติม กรุณางดสอบถามเนื่องจากหัวหน้าสมาพันธ์ก็ยังไม่รู้รายละเอียดใดๆ นอกเหนือจากที่แจ้งไปข้างต้นเช่นกัน

จึงเรียนมาเพื่อปฏิบัติตามโดยเคร่งครัด

คริษฐ์ อเนกอนันต์ (ไคท์)
(หัวหน้าสมาพันธ์ตัวเอ็กซ์)'

O_O!

WTF!!!

ความวัวยังไม่ทันหายความควายก็พุ่งเข้ามาแทรกแซงชีวิตฉันซะแล้วค่ะทุกคน

ใครก็ได้ช่วยบอกทีว่ามันคือการส่งผิด หรือไม่ก็ระบบข้อความของสมาพันธ์โดนแฮกจากศัตรูที่มีอยู่ทั่วสารทิศเลยเกิดการ error ขึ้น

โฮรว~ ไอวอนนาคราย T^T ขอแกล้งตายแล้วเบี้ยวไม่ไปรายงานตัวจะได้มั้ยค้า

เจ้านายสั่งให้ฉันไปรายงานตัวภายในสิบห้านาที แต่ข้อความนี้ถูกส่งเข้ามาเมื่อห้านาทีที่แล้ว...

เหลือเวลาอีกเพียงแค่สิบนาทีเท่านั้นสำหรับการเดินทางไปเสนอหน้า เอ๊ย รายงานตัวที่สมาพันธ์!!!

ไม่ได้การแล้วค่ะ ต้องรีบลุกขึ้นไปล้างตัวโดยด่วนแล้ว

สำหรับฉัน...คำสั่งของเจ้านายคือสิ่งที่จะต้องปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด ดังนั้นฉันจะไปเลตไม่ได้เป็นอันขาด~~~

แฮกๆๆๆ

ในที่สุดฉันก็มาถึงหน้าประตูทางเข้าตึกทำการของสมาพันธ์ตัวเอ็กซ์แล้วค่ะทุกคน

เหล่าคุณสุนัขตำรวจที่ประตูรั้วจากเดิมที่เลิกเห่าใส่ฉันไปแล้วเพราะเริ่มจะคุ้นกลิ่น วันนี้ก็กลับมาประสานเสียงเห่าใส่ฉันโดยพร้อมเพรียงอีกครั้ง ในฐานะคนแปลกหน้าที่ไม่คุ้นกลิ่นกันไปซะแล้ว เนื่องจากฉันไม่ได้เดินทางมาทำงานที่สมาพันธ์นานถึงสามเดือนเพราะถูกส่งตัวไปทำงานที่เกาะส่วนตัวของคุณไพลอท

กว่าจะฝ่าดงคุณสุนัขตำรวจมาได้ก็ทำเอาเครียดจนผมแทบจะหงอกหมดทั้งหัวเลยล่ะค่ะ T^T

ตึกทำการสมาพันธ์เป็นอาคารสูง 25 ชั้น โดยชั้น 1 - 10 จะเป็นพื้นที่ทำงานของสมาชิกทีมหลักและเจ้าหน้าที่ของกรมตำรวจ ชั้น 11 - 25 จะเป็นพื้นที่การทำงานของทีมไอที ถัดจากชั้น G ลงไปมีชั้นใต้ดินอีก 5 ชั้นซึ่งเป็นพื้นที่ทำงานของทีมเฉพาะกิจ และด้วยความที่เป็นหน่วยงานลับของกรมตำรวจ ระบบรักษาความปลอดภัยทั้งภายนอกและภายในตัวอาคารจึงมีมาตรฐานที่สูงกว่าอาคารสำนักงานทั่วไป เฉพาะกล้องวงจรปิดและกล้องตรวจจับความร้อนด้วยระบบอินฟราเรดก็ปาเข้าไปสองพันกว่าตัว นอกจากนี้ยังมีระบบสแกนม่านตาและใบหน้าสำหรับห้องเก็บเอกสารสำคัญเพื่อป้องกันการโจรกรรมข้อมูลลับ ตัวอาคารทำด้วยกระจกสะท้อนแสงแบบกันกระสุนทั้งหลัง

Page Mission Clear □□□□

อย่างประตูทางเข้าของที่นี่ก็จะมีทั้งหมดสามชั้น ประกอบด้วยประตูนอก ประตูกลาง และประตูใน แต่ทุกคนที่นี่จะเรียกกันง่ายๆ ว่าประตูบานที่หนึ่ง สองและสาม จะผ่านเข้าไปได้ก็ต่อเมื่อสแกนด้วยบัตรประจำตัวที่ออกให้โดยกรมตำรวจเท่านั้น

เหลือเวลาอีกประมาณห้านาทีสำหรับการไปรายงานตัวให้ตรงตามเวลาที่เจ้านายกำหนด ว่าแล้วขอพุ่งตัวไปแตะบัตรที่ประตูบานที่หนึ่งก่อนนะคะ

ปี๊บ!

"ระบบไม่สามารถสแกนบาร์โค้ดบนบัตรของคุณได้ กรุณาแตะบัตรใหม่อีกครั้งค่ะ..."

ปี๊บ!

"ระบบไม่สามารถสแกนบาร์โค้ดบนบัตรของคุณได้ กรุณาแตะบัตรใหม่อีกครั้งค่ะ..."

ปี๊บ!

"ระบบไม่สามารถสแกนบาร์โค้ดบนบัตรของคุณได้ กรุณาแตะบัตรใหม่อีกครั้งค่ะ..."

"(' ')?"

ทำไมอยู่ๆ ถึงสแกนไม่ผ่าน

หรือฉันจะแตะบัตรเร็วไป...

โอเคเอาใหม่ คราวนี้ฉันจะวางทาบลงไปแล้วนับหนึ่งถึงสามค่อยเอาออก

หนึ่ง...

สอง...

ปี๊บ!

"ขออภัยค่ะ คุณทำรายการผิดพลาดติดกันเกินสามครั้ง กรุณารอระบบรีเซ็ตเป็นเวลาสามสิบนาที หรือติดต่อสมาชิกท่านอื่นเพื่อปลดล็อกประตูด้วยบัตรผ่านใบใหม่ ขอบคุณค่ะ"

O_O!

โอ้วซิท~ โอ้ววววซิททท~

ระบบสแกนที่ไม่เคย error มาก่อนทำไมถึงต้องมามีปัญหาในวันที่ฉัน

กำลังรีบแบบนี้ด้วยค้า T^T

โทรไปขอความช่วยเหลือจากคุณอาร์มงดีกว่า เผื่อเขาจะอยู่ที่ห้องไอที แล้วช่วยรีเซ็ตระบบล็อกที่ประตูให้ฉันเป็นกรณีพิเศษ...

ในบรรดาเพื่อนร่วมทีมไอทีของฉัน ซึ่งประกอบด้วยคุณโชยุ คุณมิริน และคุณอาร์มง

คุณอาร์มงเป็นคนที่เฟรนด์ลี่และเข้าถึงง่ายมากที่สุด

คุณโชยุด้วยความที่เป็นคนขรึมๆ และเอาจริงเอาจังในการทำงาน เวลาที่เขาโมโหเขาจะไม่ด่าแต่จะปรายหางตามองแบบที่ทำให้รู้สึกขนพองสยองเกล้ายิ่งกว่าเจอผี

ส่วนคุณมิรินถ้าอารมณ์ดีก็รอดตัวไป ไม่ว่าจะถามคำถามจุกจิกเขาก็จะอธิบายให้ฉันฟังอย่างละเอียด แต่ถ้าเป็นช่วงที่เขาหัวเสียจากเรื่องงานมาก็ตัวใครตัวมันล่ะค่า

และให้ถือเป็นอันรู้กันในทีมว่าคุณโชยุและคุณมิรินเป็นผู้ที่มีอำนาจการตัดสินใจสูงสุด รองลงมาก็เป็นคุณอาร์มง ส่วนฉันไม่มีอำนาจการตัดสินใจอะไรเลยสักอย่างเพราะถือว่ายังเป็นน้องใหม่เมื่อเทียบกับพวกเขาสามคนที่ทำงานมานานกว่าฉันมากๆ

ทุกครั้งที่เกิดปัญหา คนแรกที่ฉันจะเลือกติดต่อขอความช่วยเหลือก็คือคุณอาร์มง เพราะไม่ว่าปัญหาที่เกิดขึ้นจะไก่กาสักแค่ไหนแต่ฉันก็ไม่เคยถูกเขาด่ากลับมาว่าโง่หรือไม่ได้เรื่องเลยแม้แต่ครั้งเดียว...

ตู๊ดดดด~

ตู๊ดดดด~

[เลขหมายที่ท่านเรียกไม่สามารถติดต่อได้ในขณะนี้ กรุณาฝากข้อความไว้หลังได้ยินเสียงสัญญาณ...]

ปิ๊บ!

จบกัน -*- ติดต่อคุณอาร์มงไม่ได้

จะแกะแผงวงจรออกมารีเซ็ตระบบเองก็ดันไม่มีอุปกรณ์ติดตัวมาด้วยเลยสักชิ้น

หันรีหันขวางอยู่พักใหญ่ๆ ก่อนจะนึกขึ้นได้ว่ากิ๊บติดผมที่อยู่บนหัว

Page Mission Clear □□□□

ของฉันเป็นหนึ่งในอุปกรณ์พิเศษที่สามารถแปลงร่างเป็นไขควงขนาดเล็กได้ (พัฒนาและวิจัยโดยฉันและคุณอาร์มงเองแหละค่า //ภูมิใจ ^^)

ระหว่างที่ฉันกำลังนั่งยองๆ เอา (กิ๊บ) ไขควงขันน็อตที่ยึดแผงวงจรเอาไว้กับประตูอย่างทุลักทุเล และด้วยความที่ขนาดของไขควงมันค่อนข้างเล็กเลยทำให้ใช้งานไม่สะดวกเท่าไหร่ ฉันเลยพับไขควงให้กลับไปเป็นกิ๊บและติดกลับไปบนหัวตามเดิม จากนั้นก็หยิบเอาบัตรมาลองแตะดูอีกครั้งเผื่อฟลุก...

คราวนี้นอกจากจะไม่มีเสียงสแกนบัตรแล้ว ยังไม่มีแม้แต่เสียงแจ้งเตือนจากระบบอีกด้วย...

หรือว่าแผงวงจรข้างในจะช็อต...

ว่าแล้วก็ลองเอาหูแนบกับบานประตูเพื่อฟังเสียงวงจรข้างในซะหน่อยดีกว่า เผื่อว่า...

ปิ๊บ!

เสียงเซ็นเซอร์ที่ดังขึ้นพร้อมกับบานประตูที่เลื่อนเปิดออก เป็นเหตุให้ฉันที่กำลังคุกเข่าเอาหูแนบอยู่กับบานประตูเสียหลักพุ่งถลาไปข้างหน้า โชคดีที่เอามือยันพื้นไว้ได้ทันก่อนหน้าจะทิ่มลงไปที่พื้น

"เอาหูแนบถึงชาติหน้าประตูมันก็ไม่ขยับหรอก! นอกจากจะตายเป็นวิญญาณแล้วลอยผ่านประตูเข้าไปแทน"

O_O!

ปากพล่อยแบบนี้ ถึงไม่หันไปดูก็รู้อยู่แล้วว่าเป็นใคร อ้าปากพูดยังไงให้คนเกลียดขอฮาวทูได้ที่เขาคนนี้...คุณฟิวเจอร์ สมาชิกทีมปากหมา เอ๊ยทีมเฉพาะกิจไงจะใครล่ะคะ

ในสมาพันธ์มีสมาชิกเพียงสองคนเท่านั้นที่ทำตัวเป็นมิตรกับฉัน คือคุณอาร์มงจากทีมไอที และคุณริสลิ่งจากทีมเฉพาะกิจ ส่วนคนอื่นๆ ที่เหลือดูจะยังไม่ไว้วางใจในตัวฉันสักเท่าไหร่ ไม่เว้นแม้กระทั่งคุณโซยุและคุณมิรินพวกเขาชอบหาว่าฉันความรู้ท่วมหัวเอาตัวไม่รอด เก่งแต่เรื่องในตำรา ส่วนเรื่องอื่นๆ ที่อยู่นอกเหนือจากตำราจัดว่าไม่เอาไหน และการที่ฉันเป็นผู้หญิงคนแรกที่ได้รับการบรรจุให้ทำงานที่นี่ก็ทำให้ทุกคนคาดหวังว่าฉันจะใช้ความเป็นผู้หญิงมาช่วยให้การทำภารกิจที่ต้องใช้เสน่ห์ในการยั่วยวนราบรื่นขึ้น

ทว่าผลที่ได้กลับตรงกันข้าม ฉันยั่วยวนใครไม่เป็นและขาดทักษะในการเข้าหาผู้ชายเพื่อหลอกล่อให้ติดกับ แต่ถึงอย่างนั้นทุกคนก็ยังพยายามรักษามารยาทด้วยการไม่แสดงความรู้สึกหงุดหงิดหรือผิดหวังออกมาเวลาอยู่ต่อหน้าฉัน ผิดกับคุณฟิวเจอร์ที่ไม่เคยเก็บอารมณ์อะไรกับเขาเลย เจอหน้าฉันทีไรก็หาเรื่องจิกด่าและบอกว่าฉันคือคนที่สมควรถูกกำจัดออกจากสมาพันธ์โดยเร็วที่สุด

"ก่อนออกจากบ้านมาได้ส่องกระจกดูสารรูปตัวเองบ้างหรือเปล่า"

"???"

ทำไมคะ สารรูปฉันตอนนี้มันทำไม ไหนลองด่ามาซิ

"อย่างกับผีพรายผุดขึ้นมาจากน้ำ..."

ช่างเป็นคนที่มีไอเดียในการแดกดันคนอื่นให้รู้สึกเจ็บแสบแบบไม่ต้องใช้คำหยาบได้หลากหลายดีเหลือเกิน รู้สึกอยากปาปริญญาดุษฎีบัณฑิตสาขาเหน็บแนมศาสตร์ใส่หน้าเขาจังเลยค่ะสังคม

เป็นเพราะก่อนหน้านี้ฉันกำลังนอนแช่ตัวโง่ๆ สูดกลิ่นอโรม่าในอ่างน้ำวนจากุซซี่ แล้วผมฉันก็ไม่ได้เคลือบสารวอเตอร์ปรู๊ฟเอาไว้ถึงจะได้แช่น้ำแล้วน้ำไหลกลิ้งลงจากผมไปเฉยๆ เหมือนใบบัว...

เอาเป็นว่าฉันจะไม่เถียงก็แล้วกัน เพราะถือคติที่ว่าหมากัดอย่ากัดตอบ ^^

"อรุณสวัสดิ์ค่าคุณฟิวเจอร์ ^^;" ฉันค่อยๆ ยันตัวขึ้นจากพื้น กลั้นใจส่งยิ้มไปให้ ทั้งที่จริงๆ แล้วอยากถอดรองเท้าแล้วยัดใส่ปากเขาใจแทบขาด

"อรุณสวัสดิ์บ้าอะไร นี่มันจะสิบโมงอยู่แล้ว สายป่านนี้แถวบ้านเธอเขาเรียกสวัสดีตอนเช้าเหรอ"

"ถ้าอย่างนั้นก็สวัสดียามสายค่ะคุณฟิวเจอร์ ^^;"

โฮๆๆๆ ทำไมฉันถึงต้องมาเจอกับคนที่ไม่อยากเจอมากที่สุดในเวลาที่กำลังต้องการความช่วยเหลือแบบนี้ด้วยคะเนี่ยยยย~

และนี่คือตัวอย่างผู้ชายที่ปากไม่ได้ดีเหมือนหน้าตา แต่กลับเนื้อหอมในหมู่ดาราจากการที่เคยได้รับเชิญไปเป็นคอมเมนเตเตอร์พิเศษในรายการประกวดเฟ้นหานางแบบหน้าใหม่ ในฐานะศิลปินที่สามารถวาดภาพสามมิติ

Page Mission Clear □□□□

ให้ดูสมจริงเสมือนว่ามีของชิ้นนั้นวางอยู่ตรงหน้า

ด้วยความสามารถที่ล้ำหน้าเกินอายุ อีกทั้งยังสามารถวิเคราะห์สัดส่วนของนางแบบในรายการได้อย่างถูกต้องแม่นยำแม้จะอยู่ในชุดกรุยกรายบวกกับการคอมเมนต์อย่างตรงไปตรงมา และเบ้าหน้าสไตล์คุณชายผสมกับลุคแบดๆ ทำให้เขาได้รับโหวตให้เป็นหนุ่มฮอตนอกวงการอันดับหนึ่งที่สาวๆ ทั้งในและนอกวงการอยากออกเดตด้วยในช่วงวันวาเลนไทน์ปีล่าสุด ไอ้ที่ให้สัมภาษณ์ว่าเป็นคนรักสันโดษ มีงานอดิเรกคือท่องเที่ยวไปตามสถานที่ธรรมชาติต่างๆ เพื่อหาแรงบันดาลใจในการวาดรูปถ่ายรูปจนสาวๆ กรี๊ดกันจนคอแทบแตกบอกเลยว่าไม่มีอยู่จริงหรอกค่ะ

แรงบันดาลใจของคุณฟิวเจอร์ในการถ่ายรูปวาดรูปมาจากการทำงานหนักแบบถวายหัวให้กับสมาพันธ์ตัวเอ็กซ์และการด่ากราดใส่ทุกคนที่ขวางหน้าต่างหาก

(ติดตามอ่านต่อได้ในฉบับเต็ม)

Page Mission Clear □□□□